

عنوان مقاله:

رستاخیز کلام در شعر نظامی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ماه نظری - دانشیار گروه زبان‌ادبیات فارسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامیکرج. ایران

خلاصه مقاله:

شعر شناسی بخشی از زبان شناسی است که به مطالعه ی نقش شعری در ارتباط با سایر نقش های زبان می پردازد. شعرشناسی به بیرون حیطه ی شعر نیز گذر می کند ومواردی را بررسی می نماید که در آن ها ، برخی از دیگر نقش های زبان بر نقش شعری تقدم می یابد. زبان در گام نخست ابزاری برای ایجاد ارتباط است زبان شعری نظامی شاخص واز نهایت برجسته سازی بهره مند است. زیرا هنر شاعری برای نظامی هدف اصلی است. در اشعار غنایی او ،نقش ادبی زبان به سوم شخصمفرد،متمركز است ، این شیوه ارتباط تنگاتنگی با کارکرد عاطفی زبان دارد. گروه زبانی نظامی مجموعه ای از عواملی است که به اعتبار تمایز نفس واژگانی ،در نظام جملات می تواند علاوه بر فرآیند خودکاری ،به برجسته سازی بپردازد وایجاد توازن نماید. زبان او در زنجیره ی گفتار بیشتر طریق هنجار گریزی را پیش گرفته است. سطح زبانی نظامی از نظر سبکشناسی دارای ویژگی های خاصی است علاوه بر مختصات زبانی سبک خراسانی ،دارای ممیزه های فرهنگی،تاریخی واجتماعی است. گرچه زبان شعری نظامی، به دلالت شش دفتر مثنوی فارسی است،چون زبان عربی ،گرجی ،ارمنی ،یونانی وروسی آشنا بی داشته وزبان ترکی را نیز می دانسته است. گاهی تحت تاثیر واژگان وترکیبات بعضی از این زبان ها هم قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

زبان ، واژگان،سبک، اصطلاحات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581277>

